വചനഭാഷ്യം അൽമായ വീക്ഷണത്തിൽ

Laity Reflect on
Syro-Malabar Sunday Mass SCRIPTURE READINGS

7-ാം വർഷം

MALAYALAM - http://homilieslaity.com | ENGLISH (for Children) - http://gospelreflectionsforkids.com

ഏലിയാ സ്ലീവാ മൂശ ഒന്നാം ഞായർ

2022
സെപ്റ്റംബർ 11

താബോറിലെ കൂടാരമോ, താഴ്‌വരയിലെ കൂട്ടായ്മയോ?

പുറപ്പാട് 34:28-35, 2 ദിനവൃത്താന്തം 5:11-14, 1കൊറിന്തോസ് 15:35-50, മർക്കോസ് 9:2-13

ആകാശം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങുന്നു. മേഘം വന്ന് നമ്മെ മൂടുന്നു. സൂര്യൻ നമ്മെ തൊട്ട് ഉദിച്ച് അസ്തമിക്കുന്നു. ആർക്കും ഏതു രൂപവും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാം. കൽപിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ (ഢശൃൗേമഹ ഞലമഹ ശ്യേ) ലോകാത്ഭുതങ്ങൾ മെനയുന്ന കൃത്രിമബുദ്ധി (അൃശേളശരമഹ കിലേഹ ഹശഴലിരല) മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് താബോർമലയിലെ രൂപാന്തരീകരണം ബൗദ്ധിക വിശകലനങ്ങൾക്ക് അതീതമാണ്. ആ മലയിൽ ദൃക്സാക്ഷിയായ പത്രോസ് എഴുതിയും അങ്ങനെ തന്നെ. ”കൗശലപൂർവ്വം മെനഞ്ഞ കൽപിത കഥകൾ വിശ്വസിച്ചല്ല, ശക്തി പ്രഭാവത്തിന്റെ സാക്ഷികളായതിനാലാണ്” (2 പത്രോസ് 1:16). ഉണരുക, ഉത്സാഹിക്കുക എന്ന് പത്രോസിന്റെ ഉദ്ബോധനം, ആന്തരശക്തിയാൽ നിറയുക, മുന്നേറുക എന്ന പ്രചോദനമാണ്. രൂപാന്തരത്തിന്റെ അന്ത:സത്ത ബാഹ്യരൂപത്തിലെ മാറ്റങ്ങളേയല്ല, ആന്തരശക്തിയുടെ നിറവാണ്. ഭയവിഹ്വലരായി കമിഴ്ന്നു വീണു പോകേണ്ടവരല്ല, ഭയപ്പെടാതെ എഴുന്നേറ്റു മുന്നേറാൻ (മത്തായി 17:6) നമ്മെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ കൂടെയുണ്ട് എന്ന ബോധ്യം രൂപപ്പെടുന്നതാണ് നമ്മുടെ രൂപാന്തരം.

കാഴ്ചക്കാരോ? സാക്ഷികളോ ?

നൂറുകണക്കിന് കാഴ്ചക്കാരുടെ മദ്ധ്യേ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചവനാണ്. എത്രയോ പേർ നേരിട്ട് അവന്റെ ശക്തിയുടെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ആരവങ്ങൾക്ക് മദ്ധ്യേ മഹത്വീകരണം ഒഴിവാക്കിയത് കാഴ്ചക്കാർ അത്ര പ്രസക്തമല്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ. സാക്ഷികളാകാൻ മൂന്നു ശിഷ്യരെ തെരഞ്ഞെടുത്താണ് ക്രിസ്തു മലകയറ്റം തുടങ്ങുന്നത്. പത്രോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ. ഔന്നത്യങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴികളിൽ കൂടെ ചേർക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. പല ഉന്നതങ്ങളിലെയും കൂടാരങ്ങളിൽ ചെറുദ്വാരങ്ങളും വൻ വിള്ളലുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നത് കൂടെ നിൽക്കുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരിലൂടെയാണ്. മഹത്വമണിയുന്നവരുടെ ചില തിളക്കങ്ങൾ കണ്ടു ഭ്രമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വിഭ്രംശം സംഭവിക്കുന്ന സഹായികൾ വരുത്തുന്ന വിനകളിൽ മഹത്വം മലീമസമാക്കപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലാണല്ലോ ! കൂടെ കൂടുന്നവരുടെ സാക്ഷ്യം അനേക കാതുകളിലൂടെ ഹൃദയത്തിലെഴുതപ്പെടണമെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. യോഗ്യതയും

ഡോ. റോസ് ഫിലിപ്പ്

അർഹതയും ഉള്ളവരുടെ യഥാർത്ഥ സാക്ഷ്യമാണ്, വെറും കാഴ്ചക്കാരുടെ കഥ പറച്ചിലുകളല്ല വിശ്വാസ ജീവിതത്തിന്റെ മൂലക്കല്ല്. കാഴ്ചക്കാരായല്ല സാക്ഷികളായിത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയിൽ മഹത്വീകരണ ദർശനത്തിന്റെ തേജസ് ഏറ്റു വാങ്ങാൻ നമുക്ക് യോഗ്യതയും അർഹതയും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നതാണ്ജീവിത ധർമ്മം.

നല്ലയിടം - ഇവിടെയോ, അവിടെയോ ?

രൂപാന്തരം ശിഷ്യർക്ക് ആഹ്ലാദാനുഭവമായി മാറി. മോശയുടെയും ഏലിയായുടെയും സാന്നിധ്യത്തിന്റെ ബലം - നിയമ ദാതാവിന്റെയും പ്രവാചകന്റെയും സംരക്ഷണം. സമ്പൂർണ്ണ പ്രകാശം... കാണുന്ന ചുറ്റുപാടും കൂടെയുള്ള വ്യക്തികളും ഒരുക്കുന്ന സുരക്ഷാ ചിന്ത പൂർണ്ണത നിറഞ്ഞതാണ്. അരക്ഷിതാവസ്ഥകൾ നേരിട്ട് മടുത്തിരിക്കുന്ന ശിഷ്യർക്ക് ഇതൊരു അപൂർവ്വ അനുഭവമാണ്. ഈ ഇടം തന്നെ നല്ലയിടം. വെല്ലുവിളികളില്ലാത്ത, പ്രതിസന്ധികളും പ്രാരബ്ധങ്ങളുമില്ലാത്ത ഈ ഇടത്ത് നമുക്ക് തുടരാം എന്ന പത്രോസിന്റെ ആഗ്രഹം തെറ്റല്ല. നിന്റെ ചിന്ത ദൈവികമല്ല, മാനുഷികമാണ് എന്ന് പത്രോസിനോട് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടാണ് മല കയറിത്തുടങ്ങിയത്. പ്രകാശ പൂർണ്ണമായ ചില ഇടങ്ങൾ തേടിയുള്ള യാത്രയിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നു - ഈ ആഹ്ലാദങ്ങളിൽ കൂട്ടുകൂടാൻ നാം തുനിയേണ്ട. നാം ആയിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളത്രയും നല്ലയിടങ്ങളാകാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ഓരോ ക്രിസ്തുശിഷ്യനും. അതിവിടെയോ- അവിടെയോ എന്ന അന്വേഷണം, വിലയിരുത്തൽ അപ്രസക്തമാണ്. 'നട്ടിടത്തു പുഷ്പിക്കുക', അതാണ് മഹത്വീകരിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു വഴി. അതിന് പ്രേരകമായി ആന്തരീകസുരക്ഷാ ബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതും രൂപാന്തരത്തിന്റെ ഫലം തന്നെ.

പറയേണ്ടത് അറിയാതെ പോകുമോ ?

ഈ നല്ലയിടത്തിൽ മൂന്നു കൂടാരം തീർക്കാം. ഒന്നു നിനക്ക്, ഒന്ന് ഏലിയായ്ക്ക്, ഒന്ന് മോശക്ക്.. പത്രോസിന്റെ ഈ ആഗ്രഹപ്രകടനം കുറ്റപ്പെടുത്തലല്ല. മോശയും ഏലിയായും ഉള്ള ഇവിടെ നമുക്കേവർക്കും കൂടി ഒരു കൂടാരം എന്നത് വീതം വച്ച് മൂന്നാക്കിയതിലും സ്വഭാവിക മനുഷ്യപ്രകൃതം തന്നെ. ഉന്നതയിടങ്ങളി ലെല്ലാം, ഔന്നത്യങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡമനു സരിച്ച് ഗ്രൂപ്പുകൾ എത്രയാ? സഭയുടെ ചുക്കാൻ മുമ്പേ ഏൽപിക്കപ്പെട്ട പത്രോ സിന്റെ താൽപര്യത്തിന്റെ പച്ചയായ പ്രകടനമാകാം- 'എന്തു പറയണം എന്ന് അവന് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു ' (മർക്കോസ് 9:6) എന്ന നിഗമനം. ഭയത്താൽ പറച്ചിലുകൾ പതറിപ്പോകുന്നതും ആ മനുഷ്യനെ ഞാനറിയുന്നില്ല എന്ന് ആവർത്തിക്കുന്നതും പത്രോസ് തന്നെയാണ്. പറയേണ്ടത് ചിലപ്പോഴൊക്കെ അറിയാതെ പോകുന്നത്. ഭയം മൂലമോ സുരക്ഷാ ബോധത്തിന്റെ അഭാവത്താലോ ആകാം. പക്ഷേ നിത്യ ജീവിതത്തിൽ ഇതിനൊക്കെ സാധ്യതകളുണ്ട് എന്നും, ഞാനും അതീതനല്ല എന്നുമുള്ള വിനീതഭാവവും നല്ലതല്ലേ ? അന്യർ പറഞ്ഞതും ചെയ്തതും പർവ്വതീകരിക്കുന്ന തിനേക്കാൾ, എനിക്കും ചില നേരം പറയേണ്ടത് അറിയാതെ പോകുന്നുണ്ടെന്ന ആത്മബോധ്യം, കൂട്ടത്തല്ലൊഴിവാക്കി കൂടാരത്തിൽ ഒരുമിക്കാൻ ഹേതുവാകും.

കാണണോ ? കേൾക്കണോ ?

രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടാൻ ദൃശ്യഅടയാളങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു ? വെൺമ, തിളക്കം. രൂപത്തിലെ മാറ്റം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വെൺമയും തിളക്കവും കണ്ടാണ്. തിളക്കം ആകർഷകമാണ്, ആഡംബരമായി മാറും ചിലപ്പോൾ. ലാളിത്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ അതുകൊണ്ട് തിളക്കം ഒഴിവാക്കുമ്പോഴും, വെൺമയ്ക്ക് പ്രധാന്യം നൽകും. ഡിറ്റർജന്റു കൾ വിപണി വാഴുന്നത് തിളക്കവും, വെൺമയും വാഗ്ദാനം ചെയ്താണ്. എന്നാൽ ഏതൊരു വസ്ത്രാലങ്കാരവും കണ്ട്, നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽത്തന്നെ നാം മറന്നു പോകും. സെക്കന്റുകൾ മാത്രം ദൈർഘ്യ മുള്ള 'സെൻസറി മെമ്മറി' യാണ് അതിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാർ. നിലനിൽക്കുന്ന ഓർമ്മ കളായി 'ലോംഗ് ടേം മെമ്മറി' ആയി അത് മാറണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കണം.

യേശുവിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വെൺമ, തിളക്കം, മോശയും ഏലിയായും ആയുള്ള അവന്റെ സംസാരം, എന്നിങ്ങനെ കാഴ്ചകൾ, മേഘം വന്ന് ആവരണം ചെയ്തപ്പോൾ ഉള്ള ഇന്ദ്രിയാനുഭവം, സർവ്വോപരി മേഘത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്വരം - "ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ". കൃത്യമായ കാഴ്ചയും വിവേകപൂർവ്വമായ കേൾവിയും ബന്ധിത ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളും സമ്മേളിക്കുമ്പോഴാണ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ അർഹത നേടുന്നത്. 'വചനാനുഭവം' എന്നത് സ്വായത്തമാക്കലെന്ന അർത്ഥം പകരുന്നു. ആന്തിരകരൂപാന്തരം സാധ്യമാക്കുന്നത് ഇവന്റെ വാക്കു ശ്രവിക്കുവിൻ എന്നതിന്റെ തുടരനുഭവം ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാകുമ്പോഴാണ്.

താബോറിൽ നിന്നും താഴ്‌വരയിലേക്കെത്തെണ്ടേ ?

താബോറിലെ രൂപാന്തരത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ ഉൾകൊണ്ട് പരീക്ഷ എഴുതി ജയിക്കേണ്ടത് ഇത്തിരി മാറിയ താഴ്‌വരകളിലാണ്. ഉയർന്ന മലയിലെ പ്രകാശവും തിളക്കവും അല്ല, താഴ്‌വരയിലെ അന്ധകാരവും ദുരിതവും പ്രയാസവും ആണ് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യജീവി തത്തിൽ. കയറ്റത്തേക്കാൾ അതീവ ദുഷ് കരമായ ഇറക്കങ്ങളാണ് താഴ്‌വരകളിൽ. പ്രതിസന്ധികളും പ്രലോഭനങ്ങളും പതിയിരിക്കുന്ന താഴ്‌വാരങ്ങളിൽ ആത്മാവ് സന്നദ്ധമെങ്കിലും, ശരീരം ദുർബ്ബലമാ യിരിക്കും- ഇത് തെളിയിച്ചു കൊടുക്കാൻ ഗദ് സമെനിയിൽ കർത്താവ് കൂട്ടിയതും രൂപാന്തര സാക്ഷികളായ പത്രോസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എന്നിവരെത്തന്നെ. മരണത്തോളം ദുരിതമായിരിക്കുന്ന ഈ താഴ് വാര ജീവിതത്തിൽ പ്രഭയില്ല, തിളക്കമില്ല... ആബാ, പിതാവേ എന്ന നെടുവീർപ്പില്ലാതെ മോശയില്ല, ഏലിയായില്ല, ഒറ്റിക്കൊടുക്കു ന്നവൻ അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവിലും മുമ്പോട്ടു തന്നെ നീങ്ങാൻ പ്രത്യാശയുണ്ടോ? ഈ പ്രത്യാശയാണ് ഇഹലോകത്തിലെ രൂപാന്തരത്തിന്റെ കരുത്ത്. താഴ്‌വരയിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടി താബോറിൽ കൂടാരമടിച്ച് തിളക്കം നോക്കി വെൺമ തേടി വിരാജിക്കുന്നവർ രൂപവൈരൂപ്യം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്വയം മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടവരായി ഇവർ ഘോഷിക്കുമ്പോൾ ' ഇവന്റെ വാക്കു ശ്രവിക്കുവിൻ' എന്ന സ്വരം ദുർബ്ബലമായി അവശേഷിക്കുന്നു. രൂപാന്തരത്തിന്റെ ദൃക് സാക്ഷി പത്രോസ് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. 'വിശ്വാസത്തെ സുകൃതം കൊണ്ടും സുകൃതത്തെ ജ്ഞാനം കൊണ്ടും ജ്ഞാനത്തെ ആത്മസംയമനം കൊണ്ടും... സഹോദര സ്നേഹത്തെ ഉപവികൊണ്ടും സമ്പൂർണ്ണമാക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കുവിൻ." അതെ, വിശ്വാസം, സുകൃതം, ജ്ഞാനം എല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയ്ക്കാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ താബോറിന്റെ കൂടാരമല്ല താഴ്‌വരയിലെ കൂട്ടായ്മയാണ് 'രൂപാന്തരീകരണം' പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് !